

חֲסִידוֹת וּמַתְנַגְדִּים הַמְרַכְבֶּה הַשְּׁחוּרָה וְהָאוֹר שְׁנֵצַח

סיפור מרתק על רבי שניאור זלמן מליאדי (האדמו"ר הזקן)
מחשך של כלא – לאור גדול של אמונה!

A young boy with curly blonde hair, wearing a blue embroidered shirt and a purple headband, stands in a lush green field with white daisies. He is looking up towards a bright sun with rays shining down on him. In the background, there are wooden houses and a church with onion domes under a blue sky with fluffy white clouds.

הַיֵּלֶד שְׁאַהֵב אֶת הַשָּׁמַיִם

לפְּנֵי כַמֶּעֶט שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, בְּכַפֵּר
קָטָן בְּרוֹסְיָה, עָמַד יֶלֶד קָטָן וְטָהוֹר.
קִרְאוּ לוֹ שְׁנִיאֹר זֶלְמָן.

עֵינָיו הַמְּאִירוֹת הָיוּ תָמִיד נְשׂוֹאוֹת
לְמַעֲלָה, לְשָׁמַיִם הַכְּחָלִים. הוּא אָהֵב
אָהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל לְבוֹ!

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ אָמַר שֶׁהֵילֵד
יִקְרָא 'שְׁנִיאֹר' – כִּי הוּא יֵאִיר לְעַם
יֵאִיר לְעַם יִשְׂרָאֵל בִּי"שְׁנֵי אֹרוֹת"
עֲצוּמִים שֶׁל תּוֹרָה!

הַדָּבָר שָׂאִי אֶפְשָׁר לְלַכְּלֹךְ

סָבָא-רַבָּא הֵבִיט בִּילָד וְשָׂאֵל: "מִתַּק
נְשִׁי, מָה אַתָּה הֵכִי אוֹהֵב בְּעוֹלָם?"

עָנָה שְׁנִיאֹר הַקָּטָן: "אֲנִי אוֹהֵב אֶת
תְּכִילַת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֲוִיר... כִּי אוֹתָם
אֵי אֶפְשָׁר לְלַכְּלֹךְ!"

מסירות נפש לארץ ישראל

הילד גדל והפך ל"אדמו"ר הזקן",
צדיק שאהב כל יהודי.

באותם ימים, היהודים בארץ ישראל
מעוניי נורא ורעב. הרבי אסף מטבעות
של צדקה ושלח אותם במסירות כדי
לקנות לחם לתלמידי חכמים
בירושלים, בחברון ובצפת.

הַמְלִישִׁינִים וְהַשָּׁקֵר הַנּוֹרָא

אָבֵל לָאֹר תָּמִיד יֵשׁ אוֹיְבִים
שֶׁמִּנְסִים לְכַבּוֹת אוֹתוֹ.

אֲנָשִׁים רָעִים וְשִׁקְרָנִים הֵלְכוּ
לְשָׂרֵי צָבָא רוֹסִיָּה וּלְחָשׁוּ
וּלְחָשׁוּ בְּאִזְנֵיהֶם שָׁקֵר מִחֻלָּט:
הָרַב הַזֶּה הוּא בּוֹגֵד! הוּא
הוּא אוֹסֵף כֶּסֶף וְשׁוֹלַח אוֹתוֹ
לְתוֹרְכִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדִי לַעְזֹר
לָהֶם לְהִלָּחֵם נֶגֶד צָבָא רוֹסִיָּה!

בוֹם!
בוֹם!
בוֹם!

בוֹם! בוֹם! בוֹם!
דְּפִיקוֹת בַּדָּלָת

זֶה הָיָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי, בֶּקָר
'אִיסְרוּ חַג' שֶׁל סְכוּת.

לְפֶתַע, רַעַשׁ נִפְצוֹץ מִפְּחִיד
קָרַע אֶזְת אֶת הַשָּׁקֵט.
חִילִים עֲנָקִים בָּאוּ לְעֶצֶר
אָסָה אֶת הָרֶבִי
בְּאַשְׁמַת בְּגִידָה – אֲשָׁמָה
שֶׁהַעֲנָשׁ עָלֶיהָ הוּא מָוֶת!

הַמְרַכָּבָה הַשְּׁחוּרָה

בַּחוּץ עָמְדָה מְרַכָּבָה שְׁחוּרָה,
עֲשׂוּיָה בַּרְזֵל וְעֵץ עָבָה. לֹא
הָיוּ לָהּ חִלּוֹנוֹת, וְהָיָה הַיִּתָּה
אֶטּוּמָה לְגִמְרֵי מְאוּר שָׁמֶשׁ.

זוֹ הָיְתָה מְרַכָּבָה לַפּוֹשְׁעִים
הַכִּי מְסֻכָּנִים.

הַדִּלְתוֹת הַכְּבֹדוֹת נִטְרָקוּ. הַרְבֵּי
נִלְקַח לְכָלֵּא אֲכָזְרֵי בְּעִיר
הַבִּירָה, פֶּטְרַבּוֹרֵג.

חושך עמוק מתחת לאדמה

תארו לעצמכם תא כלא קר
מתחת לאדמה, עם ריח של
עובש ואבנים רטבות. שם
ישוב הרבי 53 ימים שלמים!

רק טפטוף של מים מהתקרה
נשמע באפלה.

מה הייתם עושים? בוכים?
רועדים מפחד?

למצא את ה' גם בחושך!

אבל האדם ר"ר הזקן ידע שאת
הנשמה שלו אי אפשר לכלא,
כי הקדוש ברוך הוא נמצא
אתו גם כאן!

הוא יושב, עצם עינים, ובקול
מלא אמונה שבר את החושך
למזמורי תהילים מהזיכרון.

מלות התפילה עלו כחצים
של אש.

הָאֲמַת תָּמִיד מְנַצַּחַת

בַּחוּץ, שָׂרֵי הַמְּמַשְׁלָה חֲקְרוּ בְּמִשְׁךְ שָׁבוּעוֹת אֶת סִיפּוֹר "הַבְּגִידָה".
לִפְתָּע, יָהֵם גָּלוּ אֶת הָאֲמַת הַבְּרוּרָה: כָּל מֶה שֶׁאָמְרוּ הַמַּלְשִׁינִים הָיָה שָׁקֶר עֲנֵק!
הָרַב הוּא אִישׁ אֱלֹקִים קָדוֹשׁ שְׂאוֹסֵף כֶּסֶף רַק לְצַדִּיקָה עֲבוֹר עֲנִיִּים צַדִּיקִים, וְאֵין לוֹ שׁוֹם קֶשֶׁר לְמַלְחָמוֹת!

י"ט בכסלו: פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי

הַגִּיעַ יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשָּׁבוּעַ, י"ט בַּחֹדֶשׁ כֶּסֶלֹו.

הַרְבֵּי קָרָא אֶת מִזְמוֹר נ"ה בְּסֵפֶר תְּהִלִּים. בְּקוֹל
עַז הוּא שָׁר אֶת הַמַּלִּים שֶׁמְבַקְּשׁוֹת מֵה' יְשׁוּעָה:

"פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקָּרֵב לִי... כִּי בְּרַבִּים הָיוּ
עֲמָדִי! (ה' יִצִּיל אוֹתִי בְּשָׁלוֹם, מִכָּל הָאוֹיְבִים!)"

קרייק!

קרייק! דלת הברזל נפתחת

בדיוק כשסיים לומר את המלה "עמדי" ..

דלת הברזל הנעולה חרקה ונפתחה לרוחה! אלוּמת אור מסנוּרת פּרצה פּנימה.

מפקד הכלא עמד בפּתח, קד קידה ואמר: "זכאי יצאת! אתה איש חפשי, קום ולך לביתך!"

אור של שמחה: חג הגאולה

רבי שניאור זלמן יצא לאור!

באותו חודש כסלו שבו אנחנו חוגגים את נס חנכה, זכה עם ישראל לגס חדש.
היום הזה (י"ט בכסלו) נקרא "חג הגאולה". הוא מזכיר לנו שהאור הקדוש
של התורה והחסד נצח מרכבות שחורות!

מָה זֶה אוֹמֵר לִי?

ילדים, הרבה פעמים גם לנו יש
רגעים שחשוך לנו, שאנחנו דואגים
או מפחדים.

אולי קרה משהו מלחיץ ואנחנו
מרגישים "תקועים".

זכרו את האדמו"ר הזקן! הקדוש
ברוך הוא נמצא אתכם תמיד, שומר
עליכם מלמעלה, גם בחושך
הכי גדול!

מלים קדושות שוברות מעולים!

אם קשה לכם, פתחו סדור, אמרו תהילים, או פשוט בקשו ישועה מה' במלים שלכם.
התפלה והאמונה שלנו חזקות יותר מכל צרה.
מלים של תורה ואהבת ה' — ממסות ושוברות אפילו דלתות של ברזל!